

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

พิมพ์ จีสงวนันท์ : ความเป็นไปได้ของระบบการเงินอาเซียน : บทเรียนจากระบบการเงินยุโรป (THE POSSIBILITY OF MONETARY INTEGRATION IN ASEAN : LESSONS FROM THE EUROPEAN MONETARY SYSTEM) อ.ที่ปรึกษา : อ.ดร.ชโยคม สรรพศรี; 261 หน้า ISBN 974-635-937-1

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เกิดจากแรงผลักดันทางสภาพเศรษฐกิจโลกที่แข่งขันอย่างรุนแรงและเป็นในรูปแบบการรวมกลุ่มตามภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งสหภาพยุโรปที่เป็นกลุ่มที่รวมตัวกันที่แน่นแฟ้นที่สุดจะเป็นบทเรียนที่ดีแก่กลุ่มอาเซียนในการปฏิบัติตามกลไก และระเบียบ เพื่อเป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหา โดยจุดเริ่มต้นของการรวมตัวทางการเงินที่ระบบการเงินยุโรปตั้งแต่ปี 1978 มีผลสำเร็จจากการรักษาเสถียรภาพทางอัตราแลกเปลี่ยนและอัตราเงินเฟ้อที่ลดลง แม้ยังมีปัญหาทางการคลังและเกิดวิกฤติการณ์ทางการเงินบางช่วง

ในการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ที่จะตั้งระบบการเงินอาเซียน ในปี 1996 จึงจะเป็นการวิเคราะห์จากสภาพก่อนการรวมตัวทางการเงินอาเซียนในช่วง 10 ปี และการเปรียบเทียบกลุ่ม ASEAN และ EMS ก่อนการรวมตัวทางการเงิน โดยสภาพก่อนการรวมตัวทางการเงินอาเซียน 10 ปีทั้งตามกรอบแนวคิดทฤษฎีอาณานิคมเงินตราที่เหมาะสม และทั้งตามสภาพการปรับตัวเข้าหากันก่อนการรวมตัว โดยนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินระหว่างประเทศของอาเซียน 5 ประเทศคือ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ในช่วง 1985-1995 พบว่า ตามทฤษฎีอาณานิคมเงินตราที่เหมาะสม มีปัจจัยเสริมจากระดับการเปิดประเทศที่สูงมากขึ้น และระดับอัตราเงินเฟ้อที่ปรับตัวและโน้มเอียงไปทางเดียวกัน แต่ยังมีอุปสรรคในการกีดกันการเคลื่อนย้ายแรงงานและทุน แต่อย่างไรก็ตามแนวโน้มค่อนข้างในอนาคตนอกจากนั้นตามสภาพการปรับตัวเข้าหากันก่อนการรวมตัวทางการเงิน พบว่าปัจจัยทางงบประมาณต่อ GDP หนี้สาธารณะต่อ GDP และภาษีเงินเฟ้อต่อ GDP เป็นส่วนสนับสนุนต่อการตั้ง AMS แต่ขณะเดียวกันตัวแปรทางอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ คุบบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP อัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ยเป็นอุปสรรคต่อ AMS เพราะมีลักษณะระดับที่ต่างกัน และกระจายตัวออก

ส่วนสุดท้าย เป็นการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนในตัวแปรเศรษฐกิจ ของประเทศที่อยู่ตั้งแต่เริ่มแรกใน EMS ทั้ง 7 ประเทศ คือ เมลเดียม เคนมาร์ก ฝรั่งเศส เยอรมัน ไอร์แลนด์ อิตาลี และเนเธอร์แลนด์ ในช่วงปี 1968-1978 เปรียบเทียบกับ ASEAN 5 ประเทศในช่วง 1985-1995 ว่าค่าเฉลี่ยในช่วง 10 ปีเท่ากันมีความสัมพันธ์หรือไม่ และทิศทางโดยอ้อมมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่การพิจารณาค่าความแปรปรวน (F-test) ว่าช่วงปีที่ 1 ถึง 10 เพื่อทดสอบสมมติฐานว่ามีสภาพความแปรปรวนต่างกันหรือไม่ เพื่อสามารถคาดคะเนถึงผลภายหลัง AMS โดยดูจากแนวโน้มและการปรับตัวจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรปรวนของ EMS7 ในช่วง 1979-1995 ผลพบว่าทุกตัวแปรยกเว้นบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP มีช่วงเวลาส่วนใหญ่ยอมรับว่ามีความแปรปรวนไม่ต่างกัน โดยมีปัจจัยเสริมทางการคลังที่มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกัน และมีอัตราเงินเฟ้อที่เกาะกลุ่มและปรับลดเข้าหากันเหมือนกัน

โดยสรุปความเป็นไปได้ของ AMS มีปัจจัยเสริมทางด้านการศึกษา แต่มีปัญหาทางการเงินและโครงสร้างของเศรษฐกิจและนโยบายของรัฐบาลที่ต่างกัน ดังนั้นจึงควรมีสถาบันหรือความร่วมมือมารองรับ รวมถึงตั้งตลาดร่วมอาเซียนเพื่อเปิดเสรีในทุกตลาดระหว่างกัน

ภาควิชา เศรษฐศาสตร์
สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์
ปีการศึกษา 2539

ลายมือชื่อนิติ
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาพร้อม